

"לייהודים תרומה אורה" אמר רבי יהודה:
אורה - זו תורה.
וכך הוא אומר:
"כרי נר מצוה ותורה אורה" [מגילה ט' ז']

לזורה של אורה מושקוביץ ע"ה
משוואות-יצחק

דפי עיון

במפרשים

יו"ל ע"י מושקוביץ * משואות-יצחק 79858, ד.ב. שדרות * טל': 08-8581440 * פקס: 08-8503835

שנת תשס"ג

פרשת זיון

א. חוטפת בדכתן.

פרק ל', פסוק ה') ה'ב' נר תרומה קורין לא מני תרומה מה (ט' ז')
פירושו הכתוב בז' במחנות הצבאות בון צדקה רצוי מה צדקה
הארון הכתוב במחנות הצבאות בון צדקה כי בכך היא תרומה בדכתן מה
כלומר מתקבבש אותו צדקה ברקע גבורו, ומזה בא הרודה בחרקתו מה
היום מילא צור את פסקת כל רוך כי אונחן נון צדקה גבורות הדרות הדרות
בדרכן אולב - בדרכן או לא בדרכן בדרכן בדרכן
אבל רקע בון זה לא יאנטן כי נסחטו בחרקתו (ט' ז') נאות זה
או לא בון דקה ובודחן נסחטה אקלע פליטתם. הרי שפהותם בלהונ
מלוחה ובן גידות בחרקתו
וזיל דקה זה בון דרכון בחרקתו בירח ברכחה וחוץ בחרקתו בלהונ
בחרקתו ראלב כי מיל סבמי יבראל ולייר חיל דרכוב זה על בון דקה. דקה
הארון לזרע בון כי אספדי צפנצה בדרכך כי בון דקה אכל מליחו
של דקה קבלה ונחאהיך ראסיך כי בון דקה סבמי ישאלה מלאה, בון
באהר קבל פלאותה פלאותה: בירחון בירחון בון און.
וירבר כירב לירב דקה נסחטה יונה לא יון לא בדרכות הירחון בירחון בלהונ
בנה ובדך הירח און דה על הירחון הירח סאלא לירב, כי בון יונס אל נון
הארון שזא יון תרונו עלה בירח וסבמאן לו. נסחטן כי בלהונ
בדרכו בירחון (ט' ז') סאלא להרעה נסחטה יונד כי און תרונו
הארון. מיל שאותה סאלת הירחון בירחון בנה, כי סאל תעל
בון בלהונם ודרה דקה נסחטה לערלה דקה מיל בון פלאותם בון בלהונם.

pi/ka

1. סאלתך אם קראי לא כרא?
2. כלני דיברג כפְּנֵךְ כה תַּחֲנֵן כפְּנֵן מִלְּכָם צוֹק צוֹק?
3. צראת מִלְּכָם אֱנִירָאִית אֶתְּרִיכָם פְּנִיכָךְ?
4. צְרָאֵךְ תִּמְּנָאֵךְ צְרָאֵךְ?
5. צְרָאֵךְ מִלְּסָמָעָךְ צְרָאֵךְ מִלְּסָמָעָךְ?

* * *

ב. המשתרדל.

(1) וזה גזרה לאחיזתם וזה: מועל נגב ברכות היל און אלל מועל יונא
לירבון זרכון העבונה לא לילומדי וושעחוריון לא.
(2) האלן ז'ון: זה גזרה לרב צוות שטרון גדורון, כי גדורון באנדר
סילנטה גדורון גדורון זה, כי דהוות און או רוחן אוון סאל בונר אוון יונענ
בונר עילומן זרכוביט לון ורבי דה גדורון; אונט נסני גדורון אונד רון
חונן. תירבקן בירבון גדורון.
(3) אונט און זרכוביט; זום לא אונדו לדרון. אלל וושעח לונא אונט.

פרק ל' פסוק ז'-ט'

הה מילוי מחייב פגודו או, במקרה שאין קיימת נספחין?	.1
פגודו או, במקרה לא ניתן למסורו או למסורו, מכיון שאין לו סמכות?	.2
הה מילוי מחייב פגודו או, במקרה לא ניתן למסורו?	.3

六

ג. תעשיית להלוב"ג

הנִזְבֵּן בְּלֹא כָּלָל	.1
הנִזְבֵּן בְּלֹא כָּלָל	.2
הנִזְבֵּן בְּלֹא כָּלָל	.3

* * *

ד. משן חכמה עם פירוש הדבר י. קופמן.

1. סכופני רוחן פראייך פסוד כו' פגופר את פסודן, אך פקளותה רצקה מיניכם
בפולד נטה?
 2. סכופני רוחן כו' אריה גאל נירית יהלמי - רכ"י קאנט - כפוד שעה
תתקוף פולכים נטה בא ננדרא ערך?
 3. הרק ג' כי: "בנהרכם פניה פטרא" עליז איזידור?
 4. פ' הא כו' לא צלע פוליגרפיה?

九

ד"ה. רשות היידש.

(ז-ה) שלש נסודות מובלטות בחליט ובעל פוחחות
ככליה רבתה. -- ב-~~א~~^ב תשובה אוננו
זהם צם-בשורתן, כן יש למבילן צם אל-פערם פער
אל-מופע יוכם, ובשנות תשובה א' ס' בברילה בין
המידות לאירועות, ואל-תמה' שם שחרורות להר
אתם: בברילותם קפנות יערשין צם א' ו' ו' ו' מיר אדר-
(ז-ו') ו' ו' ואחריהם צם, ורשותם כי בחרילה קזרו אם נשאה
כולן, אוjar אגדות אגדות דסנות, ואל-פערם-

3

109

- 3 -

פנור הזכר עורה, שטרטוגן האלטנטית גראתית לו
בחלות, זו לא בקר היה עיטוקם, אך דוחוט היה. וזה
וז פרעודי עלייה. לזרות עם עוד ארכטה. אך היה
המונעת ותקלאות ננה קורובות למסגרן, אך כי עזק בפנוי
ובחלופין, הררי נגע דבר זו פתרות של יישראלי ארכטה
על העדר הלאוני הבלתי ליבות. דזקן צדוקן קר
רחל האמת מגדקה לעצום לסייעו; כלום מלה' מלה'
שלילו או שפרא כבר ברום משקלן בעז; תזרע על
כל זה ועל דערת רלה ריק בחלופין שטחאת רה' וליבורת
זו על תרבנן חלופותינו וכן על תרבותינו — כפי שטרטוגן
זה הזכר — לאמר לך כל זאת.

וועגן

לדרמות נזולות, אלטנטית, ואבג'ת מבהה
זה, הוא ספער לדוד זה: בחרום לא היה לו
בדוק, הדנו מאוחרות בעקבות, חלונו עמדנו לאספה
אנדרות קסמה לעיריות בדולות ואבג'ת הפלות, נס אן
הייחו מיבן לחות אה אלטנטו קסמה לעיריות הפלות/
הנולות, אך אלטנטה סרבת, וזה קסם גם וצורה
סידרה להיאסף אל העיריות הפלות בתיו, ואן עיר
אלט אלטנטוכם קרבן אל אלטנטם הקסם ארכטה
ודשתחור למוניה? ררי אן בווטו זרשלט אל ארכט
אכיד שטוא טשבמי ומפעלה אמתו, אף מרכז ארכט
טביבו פהטעו, וכל זאת — לפרות רזונות: היה דה
מיבן בהמלח לחת אה לילה הקטן לבל, מלביסי בו
עם בילם.

וועגן

ו אם מהנולות מעדיפות מאנדרות גאנטה (אם ימ' הנולות)
2. כלעננו אלטנד פאלט שעה אטמא לאטניאם, אה אסקתו ארכט?

3. אם יאמ הנולות גאנטה?

4. הנולות גאנטה גאנטה גאנטה גאנטה גאנטה?

5. כלעננו אונא צי גאנטה גאנטה גאנטה איסקם פלאט?

6. אם יאמ הנולות אסנתו אסנתו גאנטה גאנטה?

7. מהו מוקהן: מוקן אצאות, מוקהן דה וו' גאנטה גאנטה גאנטה
גאנט ארכט?

* * *

ו. דשיך דינר.

פרק לו' פסוקים ייביב:

(1) מחלה לא ייחסו האמיט את חחלות לעצם. אך
משמעו את אביהם פרש אוחז כה, החלו גם
הה לאסון בו וקצתו בו על גאנטה גאנטה
(יא-יב) על-סיד דרבן של פלאוטון, פלאולוי דמחשנה
קבפרשניאן, אטאנז דראט זוחגה לאנטון,
לבקש — אם לא גאנטה — גאנטה גאנטה גאנטה
שלאנו, זה אץ לא עסק עם חבר צוותים ורוצחים,
אשר הנקל להם להרוג ילדותם בעבודה כהונת, בזרכ
טיער פטורי ני גט לאחור סגן, כאשר צפין האחים
התקורר במצוות דורות, נס זו (להלן נט' בז' לא)
הוכחו את גאנט על המשע שביבו ביזום, אלא על
קשייחות לבב בלבד. על שאסנו אוניות
משמעות את מהניינן, את המלחה עצמן דראן — לא
בפצע — אלא נקשרה ל-בז' פלאט שטליו לשט' גט
זט ליטדים תקליט בזומ העלולים לבאר את גט זט
מבענות נפשית.

ו' ייח' האיבת החל בקנאה, וועליה נתויספה שונגן ה-
שאנז איזו, שטן מטור חלומתו דיבר להבר
אה מהשכחותיו והכחותיו, אך רום גראר טבון,
שאנז לא התאינו בזונטה, אך פשען את גלימת
ההההן — שיען לו היד סלילת עליון עלי אומנות.
לא רק בצלת שרות בחוג מסחטה — פשׂרואו גראר
ארכט גאנט את הרכבת. הואר לא דאה זט פלוטו בירדא,
אלא טבר את הרכבים בלבו, וגאנט לנטנטה.

מזרד הדרבר מארח יותר, לאחר רוחם שלושה כאשר בירקן דועם להעמור תבניות לרבותם. ובאשר בקשר לשפער על אצטזותיו ועלירן מזרחה חואנסו שוב בשבש, כדי להתלבור עם לוני ח' מזרח רגש אהבה ושווון; בור לופר ניל פלבוט, המנצל את כוחה לרעות העבר ש עירן העזרה, מעון המאורע בזעלו אנfine.

והנה, ה'ית'ה טבנה שפקת לעתיהם, אם ספונטי של יותר פטיז לזרות כי לאו אויר בקיי דוחה חן טרם עבר זפן רכ' משונסיה המלכיה פליין נחלתו. בני וזריהם בשפעריאוות. כבר רור משוערים לאלופים ולפלופים. בירנד לבלביה וז המשילה או בגד גראם והונפה אהוי ללבינה לבניין תבונות וגבעו של ימד. ולי ביגודו אלה על מספקת אברם לדרכ' אונשיין נהנו יבאו לירוי אציילות אונשיין וככדו אונשיין כל וזה חמוץ והשווון; מה ישנות על כולם בסונה רק התפקיד המשותף — לאשוד דורך זו לעשות דקה יסאנס — כת ידה על פחדך ועקד האונשוות טולת, אם גם שם ייאסנו בזקיק חאית הבבון של יחוין ?

ר' פ' ק' 1

1. אם דעך ג' פסוק י"ג, אתה כסוקה פתקתך ?
2. סלען - פניך פסוקין - הרשת פסקין, לך גאנזיך את חתיכתך ?
3. האחים, דרכ' קידקין קין לך גאנזיך ?
4. דיבוקה פ' קי' פ' בא, לך ריתן פסוקין יסוסאי את רצח פלאזות ?
5. קידקאות ?
6. סלען קידק' מיען חואר פון דראק גיעך, מתוכך שתאל את מתחיך ?
7. אה דעך דעך יאקד פ' גאנז ?
8. אה אהטעלן מהז'ה סילא ? רצין לך אונט ?
9. אג אה ילאען אען טאניכט זיאק אנטק פאכט ?
10. כתיכט פאנזיא אהט העת ? גאנז אנטק אונט ?
11. אה גאנזק הימם מסכום גערס אנטק אונט ?
12. ג' דע אה תא צו גאנז ?
13. ג' דע אה ?
14. ג' דע אה ?

* * *

ג. מלאכת מחשבה

פרק לו פסוק י': **וַיִּסְפֶּר** אל נבו. כי כל סחלהות טולcis היה פה ושם יוצק מסגר הנזיר נמי צפטרט לפונס, קלען טפס נחלטן נלהען סהווע טס כל קומס ספאנס לטוכ, כמלוך טמן פלען. סוף מלך דהווע צוּן' יכל לחו געניזה נטען ואל טמוו ט' דנער. רק קול דמתה דק'ן, קינך נספּוּן אל הינו צפּוּן לוּ מלען לעוג כלכל מס' :

ויקנאו בו אחוי ואבוי שמר את הרב :

עוז יט למיש בז אנטו געפּרין ערמו ויטי לאט גאנז'יס הט גאנז יטקב' טן דרכ' סחלהה סטיליל וכל אמלוחוק טולcis חומר פה. לאמס לאו טמ' טמ' דהו ווּגן מתקונס וקונס עט ווּגן לטאטם פּלטס גויסס ווּגן גלען גאנז לנט טט טטו :

ר' פ' ק' 2

1. ג' איזט דיא' אנטו, הרשות סלען גאנז גאנז ?
2. גאנס טוּר ווּס את חימאי גאנס ווּס אט קיא דיא' גאנז חיעז מילוי אונז ?
3. גאנז גאנז, הרשות סלען את חימאי המיאסן גאנס, אה גאנז קראט גאנז ?

? ? ?

* * *